

Utorok 2. augusta 2016

Text: L 19, 41 – 48

⁴¹Keď sa priblížil a videl mesto, zaplakal nad ním ⁴²a riekol: Ó, keby si v takýto deň poznalo aj ty, čo [ti] je ku pokoju; ale je to teraz skryté pred tvojimi očami; ⁴³lebo prídu na teba dni, že ťa tvoji nepriatelia oboženú valom a obkľúčia, zovrú zo všetkých strán ⁴⁴a zrovnajú ťa so zemou, i tvoje deti, a nenechajú v tebe kameň na kameni, pretože si nepoznalo čas svojho navštívenia.

⁴⁵Potom vošiel do chrámu a začal vyháňať predavačov ⁴⁶hovoriac im: Napísané je: Môj dom má byť domom modlitby; a vy ste urobili z neho peleš lotrov. ⁴⁷A učil každý deň v chráme. Veľkňazi a zákonníci, i poprední z ľudu, hľadeli Ho zahubiť, ⁴⁸ale nevedeli, čo si počať, lebo všetok ľud prilnul k Nemu a poslúchal Ho.

Piesne: ES č. 332, 565

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pán Ježiš Kristus predpovedal skazu mesta Jeruzalem, centra politického i bohoslužobného diania Židov. Mesto vyjadrovalo spolupatričnosť národa. Jeho mohutné stavby, najmä chrám, vyjadrovali umenie, silu, prosperitu. Pri predpovedi skazy Jeruzalema Pán Ježiš zaplakal nad týmto mestom. Prečo? Vari Božiemu Synovi tak záležalo na krásnych, mohutných stavbách? Nie! Pánovi Ježišovi záležalo predovšetkým na obyvateľoch mesta. Záležalo Mu na poslaní chrámu, ktorý mal byť domom modlitby, a vzťahu k Pánu Bohu. Jeho plač je vyjadrením úprimného smútku človeka, ktorý miluje svoj národ; bol to smútok človeka, ktorý však odhaľuje aj pravú príčinu, ktorá vedie ku skaze mesta i národa. Národ sa bezhlavo rúti do záhuby. Pozná svoje zákony, ale nerešpektuje ich. Židovskí predstavení nosili tabuľky zákona na svojich prsiach, mali ho dobre uložené vo svojej pamäti, možno bol aj vpísaný do hĺbky svojich sŕdc..., ale, žiaľ, srdce zostalo kamenným, nebolo mäsité, mäkké, aby poznalo lásku k Božím pravidlám. Srdce sa hrdilo, kým je a čím je, ale od hlavnej myšlienky, ktorú Pán Boh chce v človeku prebúdzáť, sa veľmi vzdialilo. Nezareagovalo na Božie usmernenie! Pán Ježiš pochybenie národa vyjadril v skutku, keď pri vstupe do chrámu vyháňal predavačov. Národ sa odklonil od Božej vôle a z domu modlitby bol učinенý pelech lotrov! V snahe, aby sa myšlienky Pána Ježiša ujali v národe, aby došlo k náprave, je napísané: „... a učil každý deň v chráme.“ A predsa tu bola snaha veľkňazov a zákonníkov i popredných z ľudu, aby bol Ježiš zahubený. V danú chvíľu si však nevedeli rady, lebo ľudia oslovení Majstrom z Nazareta sa vinuli k Nemu a poslúchali Ho. Mesto po niekoľkých desaťročiach padlo. Naozaj nezostal kameň za kameni. Neplače Pán Ježiš niekedy aj nad nami? Božie volanie k nám je časom Jeho navštívenia, časom na pokánia nad našimi pochybeniami. Prosme dnes, aby naše srdcia neboli tvrdé voči Pánu Bohu. V pokorných modlitbách prosme o Božie zmilovanie a Jeho usmernenie pre nás i pre naše dieťky, aby sme všetko konali v súlade s Jeho vôľou. Amen.

Modlitba:

Pane, náš Bože, pri ohliadnutí späť badáme vo svojom živote mnoho našich pochybení a odklonení od Tvojich ciest. Odpusť nám, prosíme, tieto naše poklesky a pomôž nám vrátiť sa na Tvoje cesty, aby Tvoj Syn nemusel plakať nad naším zatratením, ale radovať sa zo vzájomného vzťahu medzi Tebou a mojím ľuďom, v ktorom by sme boli aj my i naše dieťky. Amen.

Mgr. Radoslav Grega, zborový farár v CZ ECAV Opiná (KOS)